

механіки – опір матеріалів та написав і видав декілька навчальних посібників з прикладної механіки, які отримали гриф МОН і були видані в Київському, Львівському та Прикордонному видавництвах і видавництві ХНУ.

В 1988р. В.П. Ройзмана було обрано Головою Хмельницької обласної організації Союзу наукових та інженерних об'єднань (СНІО) України.

В радянському Союзі В.П. Ройзман був невиїзним за кордон, а з розпадом СРСР і створенням незалежної України він отримав таку можливість і скористався нею.

Він гідно представляв Україну з науковими доповідями на всесвітніх з'їздах, конференціях, симпозіумах в США, Великобританії, Франції, Німеччині, Іспанії, Австрії, Канаді, Мексиці, Польщі, Швеції, Норвегії, Австралії, Китаї, Росії, Чехії, Італії, Греції, Югославії, Ізраїлі, Єгипті, Швейцарії та інших країнах. Йому надавали гранти академії наук та університети США, Німеччини, Швейцарії, Норвегії, Австралії. Запропоновані ним міжнародні дослідницькі проекти вигравали конкурси і фінансування міжнародних робіт з Литвою – 2 рази, Росією – 2 рази, Білорусією – 2 рази.

За цей час під керівництвом В.П. Ройзмана захистили кандидатські дисертації А. Малигін, Р. Чоловський, В. Цасюк, І. Драч, А. Горошко, І. Ковтун, С. Петрашук, В. Сокол, В. Ткачук, В. Стрельбицький, Н. Нестер. Готується до захисту докторської дисертації А. Горошко та кандидатської – В. Мороз.

Під егідою СНІО України і ХНУ В.П. Ройзман створив Національну Радю України з Машинознавства, яка увійшла у впливову міжнародну організацію – Міжнародну федерацію по Машинознавству. Він є віце-президентом цієї організації.

В 1990р. в Хмельницькому був відкритий відділ Українського відділення Міжнародної організації «Всесвітня лабораторія», і по сумісництву В.П. Ройзмана було призначено науковим керівником цього відділу.

З 2004р. з ініціативи і під керівництвом В.П. Ройзмана проводяться закордонні міжнародні наукові конференції «Наука та освіта», в яких приймають участь видатні вчені не тільки України, а десятків інших країн. Вже видано 26 збірників наукових праць учасників цих конференцій.

На сьогоднішній день В.П. Ройзман входить в спеціалізовані Ради по захисту докторських дисертацій в ХНУ та Академії прикордонної служби України і кандидатської в ХНУ.

Він є членом редколегії іноземних наукових журналів: Каунаського «Vibroengineering», Московського «Машиностроение и образование» та декількох українських.

Йому належить більше 450 публікацій, серед яких – монографії, довідники, статті, патенти на винаходи. Біля 30 з цих робіт опубліковані у впливових виданнях Scopus.

В 2013р. він був призначений завідувачем кафедри радіоелектронних апаратів та телекомунікацій, а в 2014р. був обраний за конкурсом на посаду завідувача кафедри радіотехніки та зв'язку.

За сумісництвом весь час працює в Міжнародній академії державної прикордонної служби України та з перервами в Київському політехнічному інституті і в Івано-Франківському університеті нафти і газу і підприємствах «Новатор» і «Пригма-Прес». Приймає активну участь у опануванні докторських і кандидатських дисертацій, рецензуванні та написанні відгуків на наукові роботи.

В 1991р. В.П. Ройзману президентом України було присвоєно звання «Заслужений діяч науки і техніки України». Він є дійним членом Академії інформатизації.

Редакційна колегія щиро вітає Ройзмана Вілена Петровича зі славним ювілеєм, бажає доброго здоров'я та нових творчих успіхів!

Наклад 500 прим.

Вібрації в техніці та технологіях

В. П. Ройзман

Національна редакційна колегія	
Головний редактор	
д.т.н., проф. Паламарчук І.П. (м. Вінниця)	
Заступники головного редактора:	
д.т.н., проф. Іскович-Лотоцький Р.Д. (м. Вінниця)	
д.т.н., проф. Ловейкін В.С. (м. Київ)	
д.т.н., проф., акад. НААН Тищенко Л.М. (м. Харків)	
к.т.н., доц. Цуркан О.В. (м. Вінниця)	
Відповідальний секретар – Кудратова М.В.	
Члени редакційної колегії:	
д.т.н., проф., акад. НААН Адамчук В.В. (м. Київ)	
д.т.н., проф. Афтаназів І.С. (м. Львів)	
д.т.н., проф. Бобир М.І. (м. Київ)	
д.т.н., проф., акад. НААН Булгаков В.М. (м. Київ)	
к.т.н., проф., чл.-кор. НААН Войтюк Д.Г. (м. Київ)	
к.т.н., проф. Джемелінський В.В. (м. Київ)	
к.т.н., проф. Дудніков А.А. (м. Полтава)	
к.т.н. доц. Зав’ялов В.Л. (м. Київ)	
д.т.н., проф. Зінковський А.П. (м. Київ)	
д.т.н., проф. Костогриз С.Г. (м. Хмельницький)	
д.т.н., проф. Кузьо І.В. (м. Львів)	
д.т.н., проф., чл.-кор. НААН Кушнарьев А.С. (м. Мелітополь)	
к.т.н., проф., чл.-кор. НААН Мазоренко Д.І. (м. Харків)	
д.ф.-м.н., проф., акад. НАНУ Матвеев В.В. (м. Київ)	
д.т.н., проф. Надутый В.П. (м. Дніпропетровськ)	
д.т.н., проф. Назаренко І.І. (м. Київ)	
д.т.н., проф. Нахайчук О.В. (м. Вінниця)	
д.т.н., проф. Некоз О.І. (м. Київ)	
д.т.н., проф. Ольшанський В.П. (м. Харків)	
д.т.н., проф. Ройзман В.П. (м. Хмельницький)	
д.т.н., проф. Сілін Р.І. (м. Хмельницький)	
к.т.н., доц. Солона О.В. (м. Вінниця)	
д.т.н., проф. Струтинський В.Б. (м. Київ)	
д.т.н., проф. Шульженко М.Г. (м. Харків)	
д.т.н., проф. Франчук В.П. (м. Дніпропетровськ)	
д.т.н., проф. Ярошевич М.П. (м. Луцьк)	
к.т.н., доц. Ярошенко Л.В. (м. Вінниця)	
Зарубіжні члени редакційної колегії:	
д.т.н., проф., чл.-кор. РАТН Бабічев А.П. (м. Ростов-на-Дону, Росія)	
д.т.н., проф., акад. РАН Блехман І.І. (м. Санкт-Петербург, Росія)	
д.т.н., проф. Копилов Ю.Р. (м. Воронеж, Росія)	
д.т.н., проф. Серга Г.В. (м. Краснодар, Росія)	
д.т.н., проф. Субач А.П. (м. Рига, Латвія)	
д.т.н., проф. Віба Янес (м. Рига, Латвія)	
д.т.н., проф. Войнаровськи Юзеф (м. Глівіца, Польща)	
д.т.н., проф. Яцун С.Ф. (м. Курськ, Росія)	
Технічний редактор - Кудратова М.В.	

РОЙЗМАН ВІЛЕН ПЕТРОВИЧ

Вілен Петрович Ройзман народився 31 березня 1935р. в селищі міського типу Летичеві, Кам'янець-Подільської області УРСР, в сім'ї службовців.

Велику вітчизняну війну зустрів на прикордонній заставі в с. Великі Мости, Львівської області, де служив його батько. Потім була евакуація в с. Воскресенське Саратовської обл. (Росія), і повернення в 1943р. спочатку в Київ, а потім в Проскурів. Батько В.П. Ройзмана в 1942р. загинув під Ленінградом.

З 1944 по 1952 роки – навчався в Хмельницький школі №6, а з 1953 по 1958 роки – у Харківському авіаційному інституті, після закінчення якого отримав диплом інженера-механіка по авіадвигунобудуванню і був направлений в Запорізьке дослідно-конструкторське бюро, яке займалось створенням авіаційних двигунів для військової и цивільної авіації.

Почав працювати інженером-конструктором в відділі міцності, а потім перейшов інженером-експериментатором в науково-дослідну лабораторію міцності. Приймав безпосередню участь у створенні двигунів AI-20, AI-20K, AI-20M, AI-24, AI-25, AI-7, AI-8, Д-30; для літаків ІЛ-18, ІЛ-38, АН-10, АН-12, ЯК-40, ЯК-42, «Руслана» і «Мрії». Спеціалізувався в основному на дослідженні і знижені вібрацій двигунів і літаків. Як інженер-випробувач проводив експериментальні дослідження безпосередньо в польотах на дослідницьких і серійних літаках.

По матеріалах своїх досліджень і досліджень, проведених в Московському авіаційному інституті, підготував закриту кандидатську дисертацію, яку захистив в Московському Центральному інституті авіаційного моторобудування (ЦІАМ) в 1964 році.

В 1970р. після створення Хмельницького вищого артилерійського командного училища (ХВАКУ) повернувся в м. Хмельницький і працював завідувачем створеної ним кафедри опору матеріалів і деталей машин ХВАКУ.

Приділяв велику увагу постановці якісної педагогічної і методичної роботи по предметах, які викладались на кафедрі. Виконував всі види учбових занять: лекції, практичні завдання, лабораторні роботи, курсові проекти. Написав підручник з опору матеріалів для курсантів ВАКУ.

Започаткував серйозну науково-дослідну роботу по міцності в радіоелектроніці спочатку для Хмельницького радіозаводу «Новатор», а згодом для провідних радянських підприємств радіоелектроніки: Московського центрального науково-дослідного радіотехнічного інституту (ЦНИРТИ), Ленінградських інститутів і підприємств «Ленінець», «Авангард», «Позитрон», Мінського «Інтеграл», Київського «Комуніст» та інших. Ефективність роботи була такою, що на кожний рубель, вкладений в дослідження, країна отримувала не менше 100 рублів доходу. Всі роботи тоді, як правило, були закритими і майже не друкувались.

В.П Ройзману вдалося зібрати міцний колектив здібних дослідників, серед яких біли і талановиті математики і конструктори і комп'ютерники і експериментатори.

В військових вузах СРСР на відзнаку від цивільних не велись госпдоговірні роботи, тому що для них не було фонду по труду і заробітній платі і виконавці не мали права отримувати заробітну платню. Та у зв'язку із важливістю досліджень для вітчизняної радіоелектронної промисловості Міністерством радіопромисловості через Раду міністерств (СРСР) для кафедри В.П. Ройзмана було зроблено виключення, і під ці роботи Хмельницькому ВАКУ були передані потрібні фонди зарплати і кількість кадрів. І Начальник Фінансового управління Збройних сил своїм листом дозволив виплачувати 30-ти виконавцям зарплатню по сумісництву.

Поряд з дослідженнями в галузі радіоелектроніки В.П. Ройзман продовжував роботи в галузі зниження вібрацій турбореактивних двигунів шляхом ідентифікації, балансування їх гнучких роторів, і його досягнення в цьому напрямку вилились в докторську дисертацію, яку він захистив в 1979р. в Інституті Машинознавства Академії наук СРСР, а в 1980 році йому було присвоєно звання професора.

В 1987 році В.П. Ройзман по конкурсу був обраний завідувачем кафедри опору матеріалів і теоретичної механіки ХТІБО, і з цього часу його життя і робота пов'язані із нашим Хмельницьким національним університетом. Згодом кафедра була розділена, і він очолив створену ним кафедру прикладної механіки. Він і тут викладав розділ прикладної